

Sygn. akt IV U 1384/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 lipca 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jacek Witkowski
Protokolant	sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 6 lipca 2015r. w S.

odwołania R. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 13 listopada 2014 r. Nr (...)

w sprawie R. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje R. M. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 1 listopada 2014 roku do dnia 31 października 2015 roku.

Sygn. akt IV U 1384/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 13 listopada 2014 r. Nr (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił R. M. przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy od 1 listopada 2014 r., albowiem Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 5 listopada 2014 r. nie stwierdziła u wnioskodawczyni niezdolności do pracy.

Od ww. decyzji odwołanie złożyła ubezpieczona R. M., wskazując, że od czterech lat systematycznie leczy się, jeździ na konsultacje i wizyty lekarskie, a jej stan zdrowia nie pozwala na podjęcie pracy zawodowej. Do odwołania ubezpieczona dołączyła kopię zaświadczenia lekarskiego oraz dokumentacji medycznej ze Szpitala (...) – historię choroby endokrynologicznej (odwołanie wraz z załącznikami, k. 1-12 a.s.).

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy wnosił o jego oddalenie, powołując się na argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji z dnia 13 listopada 2014 r., jednocześnie wskazując, że odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów faktycznych i prawnych, tym samym brak jest podstaw do zmiany decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie, k. 13-14 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Ubezpieczona R. M., ur. (...), złożyła dnia 23 września 2014 r. wniosek do pozwanego Oddziału ZUS o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Składając powyższy wniosek ubezpieczona była w trakcie pobierania renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy, która została jej przyznana na mocy decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z dnia 05.11.2012 r. do dnia 31 października 2014 r. (decyzja z dnia 05.11.2012 r., k. 59 a.r.).

Rozpoznając wniosek ubezpieczonej z dnia 23.09.2014 r. organ rentowy skierował wnioskodawczynię na badanie przez Lekarza Orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 21.10.2014 r. ustalił, że wnioskodawczyni R. M. pozostaje częściowo niezdolna do pracy do 31 października 2015 r. (k. 67 a.r.). Z uwagi na zgłoszony zarzut wadliwości orzeczenia Lekarza Orzecznika ZUS, sprawa została przekazana do rozpatrzenia przez Komisję Lekarską Zakładu.

W toku postępowania orzeczniczego w dniu 5 listopada 2014 r. Komisja Lekarska ZUS rozpoznała u wnioskodawczyni pierwotną niedoczynność kory nadnerczy oraz chorobę Hashimoto z niedoczynnością tarczycy (k. 9v a.l.). Zdaniem Komisji Lekarskiej, dysfunkcja układu metabolicznego narusza sprawność organizmu w stopniu niewielkim, co nie powoduje utraty zdolności do pracy zgodnie z poziomem posiadanych kwalifikacji, a przekwalifikowanie zawodowe jest niecelowe. Wobec powyższego uznano, że ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy (k. 70-70v a.r.). Powołane orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 5 listopada 2014 r. stało się dla pozwanego organu rentowego podstawą do wydania decyzji z 13 listopada 2014 r. (k. 72 a.r.).

W toku postępowania odwoławczego Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego lekarza endokrynologa, który rozpoznał u ubezpieczonej pierwotną niedoczynność kory nadnerczy, niedoczynność tarczycy, otyłość i astmę oskrzelową. Na podstawie wywiadu, badania przedmiotowego oraz dokumentacji medycznej znajdującej się w aktach sprawy, biegły lekarz stwierdził, że ubezpieczona jest częściowo niezdolna do pracy w okresie od 1 listopada 2014 r. do 31 października 2015 r. W ocenie biegłego, praca dotychczas wykonywana przez wnioskodawczynię (jako piekarz, sprzedawca czy też zgodnie z wykształceniem jako drobiarz) jest ciężka z przewagą wysiłku fizycznego, wymaga dłuższego stania, chodzenia, podnoszenia i noszenia ciężarów w zmiennym mikroklimacie, przy czym zalecenia lekarskie wskazują, że ubezpieczona nie może pracować ciężko fizycznie, w stresie, wysokich i niskich temperaturach, godzinach nocnych, zatem stopień naruszenia sprawności organizmu wynikający ze stwierdzonych chorób czyni ubezpieczoną częściowo niezdolną do pracy z uwagi na ogólny stan zdrowia (k. 20-21 a.s.).

Analizując przedmiotową opinię, Sąd doszedł do przekonania, że stanowi ona miarodajny i wiarygodny dowód w sprawie, gdyż wydana została przez lekarza specjalistę, a ponadto poprzedzona została analizą dokumentacji medycznej oraz badaniem przedmiotowym ubezpieczonej. Opinia jest spójna, logiczna, należyście uzasadniona. Nadto nie została zakwestionowana przez żadną ze stron, w tym również organ rentowy w zakreślonym terminie nie zgłosił do niej zastrzeżeń. Co za tym idzie, w ocenie Sądu, organ rentowy zgodził się z wnioskami płynącymi z opinii sporządzonej w sprawie przez biegłego lekarza endokrynologa.

Zgodnie z art. 57 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015 r., poz. 748 t.j.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b, pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a, pkt 10 lit. a, pkt 11-12, 13 lit. a, pkt 14 lit. a i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-3, 5 lit. a, pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów, przy czym ostatniego wymogu nie stosuje do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy.

W myśl art. 12 ust. 1, 2 i 3 ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Opiniujący biegły, mając na uwadze wiek i kwalifikacje zawodowe ubezpieczonej, a przede wszystkim współistnienie rozpoznanych u niej schorzeń, stwierdził, że w dalszym ciągu pozostaje ona częściowo niezdolna do pracy w okresie od 1 listopada 2014 r. do 31 października 2015 r. W związku z powyższym, Sąd na podstawie sporządzonej opinii ustalił, iż ubezpieczona jest częściowo niezdolna do pracy we wskazanym okresie. Spełniła zatem przesłankę z art. 57 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 12 ust. 3 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Nie budzi przy tym wątpliwości, iż R. M. spełnia również pozostałe przesłanki do nabycia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy określone w art. 57 ust. 1 pkt 2 i 3 ww. ustawy.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., Sąd Okręgowy zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał ubezpieczonej prawo do wnioskowanego świadczenia.